

Map colouring and Gröbner Bases

រូបភាពនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ mathscareers.org.uk ដែលជាអ្នកអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ក្នុងការងារនេះ។ អ្នកនិពន្ធនេះបានចាប់កំណើតនៅក្នុងទីក្រុង *Marcelo Escuderio Hermandes*។ គាត់បានល្បីដោយ “*Four Colour Theorem*” យើងត្រូវការដាក់ពណ៌នៅលើផែនទីតែបួនពណ៌ប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនដាក់ពណ៌ដូចគ្នា នៅជិតគ្នាទេ។ ការប្រើសមីការពហុធា និងមូលដ្ឋាន *Gröbner* យើងអាចកំណត់បានថាបើសិនជាមានតែបីពណ៌នោះក៏គ្រប់គ្រាន់ដែរសម្រាប់ដាក់ពណ៌លើផែនទីមួយដែរ ។

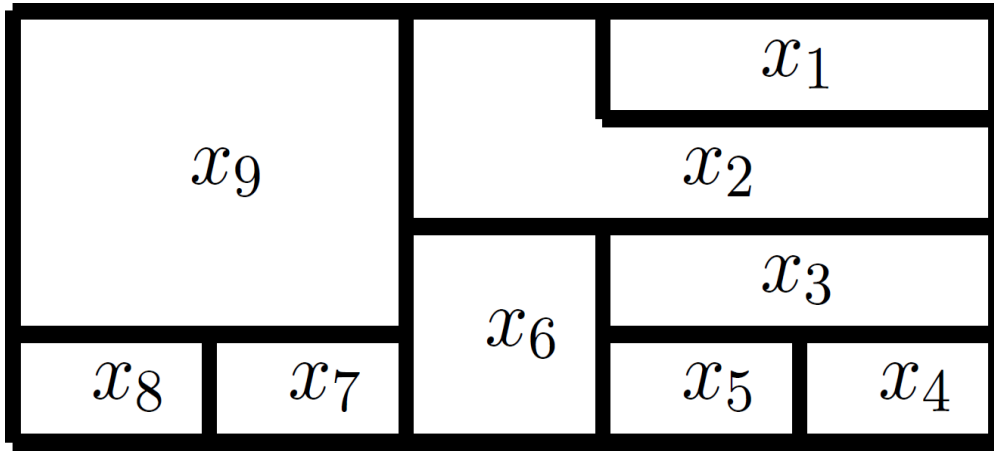
១. ផែនទីពណ៌

ទ្រឹស្តីបទពណ៌ទាំងបួនដែលល្បីៗមាននៅក្នុងផែនទីទាំងមូល ទាំងនៅក្នុងប្លង់ឬនៅក្នុងស្វ៊ែរ អាចជាការដាក់ពណ៌ជាមួយនឹងពណ៌ទាំងបួន ដោយមានពណ៌ដូចគ្នាមិនស្ថិតនៅតំបន់ជិតៗគ្នា។ វាជាការងាយស្រួលណាស់ក្នុងការបង្កើតឧទាហរណ៍នៃផែនទីដែលមិនអាចដាក់តែបីពណ៌ ឬក៏ផ្សេងទៀតដែលអាចធ្វើបាន។ គេបានពិចារណាលើវិធីមួយ បើសិនជាមានតែបីពណ៌ នោះក៏គ្រប់គ្រាន់ដែរសម្រាប់ដាក់ពណ៌លើផែនទីមួយដែរ ហើយគេក៏អាចវិភាគលើការផ្តុំប្រព័ន្ធពហុធានៅលើផែនទី។ ពណ៌នីមួយៗ ត្រូវបានតាងដោយឯកតានៃបូសគូប ហើយតំបន់នីមួយៗតាងដោយអថេរ x_i ដូច្នោះគេអាចសន្មតថា តម្លៃមួយក្នុងចំណោមតម្លៃទាំងបី ក៏ដូចជា ពណ៌មួយក្នុងចំណោមពណ៌ទាំងបី ។ ដូចនេះយើងបានសមីការ $x_i^3 - 1 = 0$ សម្រាប់តំបន់នីមួយៗ សម្រាប់តំបន់ x_j និង x_k យើងមាន $0 = x_j^3 - x_k^3 = (x_j - x_k)(x_j^2 + x_j x_k + x_k^2)$ ។ បើសិន x_j និង x_k នៅតំបន់ជិតគ្នាតែបើតំបន់ជិតគ្នាមិនអាចមានពណ៌ដូចគ្នានោះ នាំអោយ $x_j \neq x_k$ ដូចនេះ នាំអោយ $x_j^2 + x_j x_k + x_k^2 = 0$ ។ ក្នុងវិធីនេះ ផែនទីដែលមាន n តំបន់អាចមាន តែបីពណ៌ប៉ុណ្ណោះ នោះយើងមានប្រព័ន្ធសមីការពហុធា៖

$$\begin{cases} x_i^2 - 1 = 0 \\ x_j^2 + x_j x_k + x_k^2 = 0 \end{cases}$$

ដែល $i = 1, \dots, n$ ហើយ x_j និង x_k តាងដោយតំបន់ដែលជាប់គ្នា រៀងគ្នា ហើយមានដំណោះស្រាយយ៉ាងហោចណាស់មួយ ។

យើងពិចារណាលើផែនទី:

រូបភាព 1

តើវាអាចមានតែបីពណ៌រឺ? ដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរ យើងត្រូវតែផ្ទៀងផ្ទាត់លើប្រព័ន្ធពហុធា (1) ដោយ $i = 1, \dots, 9$ ហើយយើងអាចដោះស្រាយបាន

$$(j, k) \in \{ (1,2);(2,3);(2,6);(2,9);(3,4);(3,5);(3,6);(4,5);(5,6);(6,7);(6,9);(7,8);(7,9);(8,9) \}$$

២. ប្រព័ន្ធសមីការពហុធា

ចម្លើយនៃបញ្ហាជាច្រើននៅក្នុងគណិតវិទ្យាគឺជាដំណោះស្រាយនៃប្រព័ន្ធសមីការពហុធា ហើយវាមិនមែនជាការងាយស្រួលទេ។ បើសិន ជាប្រព័ន្ធដែលគេឲ្យជាសមីការលីនេអ៊ែរ យើងអាចដោះស្រាយតាមវិធី *Gaussian* ឬជំនួសដោយសមីការណាដែលសមមូលនឹងវា ហើយយើងអាច ងាយស្រួលក្នុងការដោះស្រាយ។ ក្នុងករណីដែលប្រព័ន្ធពហុធានោះវាមាន វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយដូចដែលយើងបានពណ៌នាខាងលើ។

យើងកំណត់សំណុំនៃពហុធាដោយ $P(n)$ ដែលដាក់វាជាកត្តារួមជា មួយអញ្ញាត x_1, \dots, x_n ។ គេឲ្យ f_1, \dots, f_r ជាសំណុំពហុធាក្នុងសំណុំ $P(n)$ ។ នោះយើងកំណត់បានដោយ:

$$I = \langle f_1, \dots, f_r \rangle = \{ h_1 f_1 + \dots + h_r f_r \mid h_1, \dots, h_r \in P(n) \}$$

ដោយមានទ្រឹស្តីបទមួយរបស់អ្នកគណិតវិទ្យា *David Hilbert* (2) ដែលហៅថាទ្រឹស្តីបទ *Hilbert's Nullstellensatz* បាននិយាយថា ប្រព័ន្ធពហុធានៃ $f_1 = \dots = f_r = 0$ អាចមានដំណោះស្រាយ លុះត្រាតែ $1 \notin \langle f_1, \dots, f_r \rangle$ ប៉ុន្តែតើយើងអាចត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌយ៉ាងដូចម្តេច?

ប្រព័ន្ធសមីការទាំងពីរវាពិតជាងាយស្រួលក្នុងការផ្ទៀងផ្ទាត់ $f_1 = \dots = f_r = 0$ និង $g_1 = \dots = g_s = 0$ ដែល $f_i, g_j \in P(n)$ បំពេញលក្ខខណ្ឌ (2) $\langle f_1, \dots, f_r \rangle = \langle g_1, \dots, g_s \rangle$ ដែលមានដំណោះស្រាយដូចគ្នា។

ហេតុដូច្នេះយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការដោះស្រាយប្រព័ន្ធសមីការដែល $f_1 = \dots = f_r = 0$ នោះគេក៏អាចរកពហុធា g_1, \dots, g_s បានដែរ ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌ (2) ហើយវាពិតជាអាចសាកល្បងបានបើសិនជាគេអោយ $f \in P(n)$ ប៉ុន្តែ $\langle f_1, \dots, f_r \rangle$ មិនមែនសុទ្ធតែជាបស់ $P(n)$ នោះទេ និងដំណោះស្រាយជារួម គឺជាការងាយស្រួលណាស់ក្នុងការគណនាជាងប្រព័ន្ធសមីការដើម ។

ដូចគ្នាដែរ ដែល $G = \{g_1, \dots, g_s\}$ ត្រូវបានគេរកតាមរយៈទ្រឹស្តីបទមួយក្នុងកំឡុងពេលចុងពាក់កណ្តាលសតវត្សទី១ដោយអ្នកគណិតវិទ្យា *Wolfgang Gröbner* រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក សិស្សរបស់គាត់ *Bruno Buchberger* បានបង្កើត ទ្រឹស្តីបទអាល់ការីតមួយដើម្បីគណនាវា ។ ការបង្កើតទាំងនេះ ត្រូវបានគេហៅថា មូលដ្ឋានគ្រឹះ *Gröbner* និងទ្រឹស្តីបទអាល់ការីតរបស់ *Buchberger* ដើម្បីគណនា វាជាទ្រឹស្តីបទមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការគណនាពិជគណិត។

បើសិនជាឧទាហរណ៍មានទម្រង់ $I = \langle f_i \rangle$ យើងមាន $f \in I$ លុះត្រាតែ $f = h_1 f_1$ ដែល f ចែកដាច់ដោយ f_1 ។ ប្រៀបធៀប បើ $f \in \langle f_1, \dots, f_r \rangle$ លុះត្រាតែ $f = h_1 f_1 + \dots + h_r f_r$ តាមលក្ខណៈខាងលើ មានភាពស្រដៀងសម្រាប់ការចែក f ដោយ f_1, \dots, f_r ។ ការពិតយើងអាចចែកពហុធាជាមួយអថេរមួយចំនួន ដោយសំណុំកំណត់នៃពហុធាទាំងមូល បន្ទាប់មកឯកធាត្រូវបានគេរៀបតាមលំដាប់។

៣. មូលដ្ឋានគ្រឹះ Gröbner

ឯកធា m មួយនៃ $P(n)$ មានធាតុជាទម្រង់ $x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n}$ ដែល a_1, \dots, a_n ជាចំនួនគត់។ ឯកធា $x_1^0 \dots x_n^0$ បានកំណត់ដោយ (1) ។ ក្នុងចំណោមឯកធានៃសំណុំ $P(n)$ ត្រូវបានគេរៀបតាមលំដាប់តូចជាងឬស្មើ ដែលមានមួយបំពេញលក្ខខណ្ឌ $1 \leq m$ និង $m_1.m \leq m_2.m$ កាលណា $m_1 \leq m_2$ នោះគេអាចយកវាទៅអនុវត្តក្នុងការចែកអាល់ការីត ។

ក្នុងឧទាហរណ៍ ជាការរៀបតាមលំដាប់សទ្ទានុក្រម \leq_{Lex} ដែល $x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n} \leq_{Lex} x_1^{b_1} \dots x_n^{b_n}$ បើសិនជាមាន $1 \leq i \leq n$ ដូចនេះ $a_i < b_i$ និង $a_j < b_j$ ដែល $i < j$ បើសិនជាលំដាប់នៃឯកធាមិនប្រែប្រួល នោះឯកធាធំបំផុតនៃពហុធា f វាត្រូវបានគេហៅថាកន្សោមគោលនៃ f ហើយកំណត់សរសេរដោយ $Lt(f)$ ។

មូលដ្ឋានគ្រឹះ *Gröbner* បានគិតថា $I = \langle f_1, \dots, f_r \rangle$ ជាមួយនឹងការឲ្យលំដាប់ឯកធាតាមនិយមន័យគ្រប់សំណុំ $G = \{g_1, \dots, g_s\}$ ជាធាតុរបស់ I ដែលកន្សោមគោលគ្រប់ធាតុនៃសំណុំ I ចែកដាច់និងកន្សោមគោលនៃធាតុមួយចំនួនរបស់សំណុំ G ។ យើងអាចបង្ហាញថាគ្រប់មូលដ្ឋាន *Gröbner* G នៃ I ជាសំណុំដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌ (2) ។

ដូច្នេះ $1 \in I$ លុះត្រាតែមានមូលដ្ឋាន *Gröbner* នៃសំណុំ I មានធាតុមិនសូន្យ នោះ $1 \leq m$ សម្រាប់គ្រប់ឯកធា m នៃ $P(n)$ ។

ឧទាហរណ៍ $G = \{f_1\}$ ជាមូលដ្ឋាន *Gröbner* នៃ $\langle f_1 \rangle$ ជាមួយនឹងគ្រប់លំដាប់ឯកធាទាំងអស់ ចំណែកឯ $G = \{x+y+z-6, x-y+1, x+y-z\}$ គឺមិនមែនជាមូលដ្ឋាន *Gröbner* នៃ $I = \langle x+y+z-6, x-y+1, x+y-z \rangle$ ជាមួយនឹងលំដាប់សទ្ទានុក្រម ពីព្រោះ $lt(x+y+z-6 - (x-y+1)) = lt(2y+z-7) = 2y$ គឺចែកមិនដាច់នឹង $x = lt(x+y+z-6) = lt(x-y+1) = lt(x+y-z)$ ។

ដើម្បីទទួលយកគំនិតមូលដ្ឋាន *Gröbner* ជាមួយនឹងការជ្រើសរើសលំដាប់ឯកធា អ្នកអាចអនុវត្តតាមអាល់ការីតរបស់ *Buchberger* (3) ។ យើងអាចរកអាល់ហ្គោរីតក្នុងការគណនាមូលដ្ឋាន *Gröbner* ភាគច្រើនការគណនាតាមប្រព័ន្ធពិជគណិត ។

ជំនួសឲ្យគំនិតរបស់ *Gröbner* $I = \langle x+y+z-6, x-y+1, x+y-z \rangle$ ជាមួយនឹងលំដាប់សទ្ទានុក្រមនោះគឺ $G = \{x+y-6, 2y+z-7, 2z-6\}$ ។

៤. ដំណោះស្រាយបញ្ហា និង ការអនុវត្តផ្សេងៗ

ប្រព័ន្ធសមីការដែលបានឲ្យក្នុងឧទាហរណ៍មានចំនួនកំណត់ជាច្រើននៃដំណោះស្រាយ (មាន ៩ អញ្ញាត ហើយអញ្ញាតនីមួយៗអាចយកតម្លៃមួយ ក្នុងចំណោមតម្លៃទាំងបី)។ បញ្ហាកំណត់បាន ប្រសិនបើប្រព័ន្ធអាចដោះស្រាយគ្រប់សមីការ ក្នុងករណីនេះ អាចកំណត់វាបាន ។

ការអនុវត្តរបស់អាល់ការីត *Bunchberger* ក្នុងប្រព័ន្ធសមីការនៃឧទាហរណ៍ទី១ យើងទទួលបានដូច *Gröbner G* ដែរ ជាមួយនឹងលំដាប់សទ្ទានុក្រម:

$G = \{x_1^3 - 1; x_2^2 + x_2x_1 + x_1^2; x_3^2 + x_3x_2 - x_2x_1 - x_1^2; x_4 + x_3 + x_2; x_5 - x_2; x_6 + x_3 + x_2; x_7 - x_2; x_8 + x_3 + x_2; x_9 - x_3\}$
ដូច្នេះ $1 \notin I$ ត្រូវទៅនឹងប្រព័ន្ធចម្លើយដែលទទួលបាន។ សមីការ គឺ:

$$\begin{cases} x_1^3 - 1 = 0 \\ x_2^2 + x_2x_1 + x_1^2 = 0 \\ x_5 - x_2 = 0 \\ x_7 - x_2 = 0 \\ x_9 - x_3 = 0 \end{cases}$$

តាមការបកស្រាយខាងលើ យើងអាចប្រើគ្រប់ពណ៌សម្រាប់ $x_1, x_2 \neq x_1, x_2 = x_5 = x_7$ និង $x_3 = x_9$ ពណ៌ត្រូវបានគេតាងដោយបួសទី៣នៃឯកតា ហើយរាល់ការដោះស្រាយ $x_4 + x_3 + x_2 = 0, x_6 + x_3 + x_2 = 0$ និង $x_8 + x_3 + x_2 = 0$ គឺជាតម្លៃសន្មតផ្សេងពី x_2, x_3 និង x_4 ហើយដូច្នេះ $x_4 = x_6 = x_8$ ជាចុងក្រោយ $0 = x_3^2 + x_3x_2 - x_2x_1 - x_1^2 = (x_3 + x_2 + x_1)(x_3 - x_1)$ ឲ្យយើងនូវលទ្ធផលពីរគឺ $x_3 + x_2 + x_1 = 0$ ឬ $x_3 - x_1 = 0$ នោះ x_1, x_2 និង x_3 យកពណ៌ផ្សេងគ្នា ឬ $x_1 = x_3$ ។ ដូច្នេះយើងរកដោយចំលាស់ពណ៌នោះរាល់ដំណោះស្រាយអាចធ្វើបាន:

រូបភាព 2

មូលដ្ឋាន *Gröbner* ក៏អាចប្រើដើម្បីធ្វើប្រមាណវិធីដោយសុក្រិក្យ បម្លែងសមីការប៉ារ៉ាម៉ែតទៅជាសមីការអាំព្លីស៊ីត (សម្រាប់ក្រឡាផ្ទៃ និងខ្សែកោង ចំពោះឧទាហរណ៍មួយចំនួន) ទៅក្នុងសមីការមិនប៉ារ៉ាម៉ែតដើម្បីគណនាពហុធាតុចម្រុះនៃចំនួនពិជគណិត ទ្រឹស្តីបទផ្សេងៗនៃធរណីមាត្រអឺគ្លីត ការសាងសង់សំណង់ និងការផ្សំបន្ថែមល្បួង *Sudoku* ។

ឯកសារយោង

- (1) <http://ww.ipv.pt/millenium/Millenium24/12.pdf>
- (2) <http://www.mat.uniroma1.it/people/manetti/dispense/nullstellen.pdf>
- (3) <http://www.rise.jku.at/buchberg/papers/1970-00-00-Aenglsih.pdf>
- (4) Adams, W. and Loustaunau, P., An Introduction to Grobner Basis AMS , Providence RI (1994).
- (5) Cox, D; Little, J and O'Shea, D., Ideals, Varieties and Algorithm ,
2nd edition, Springer-Verlag, New York, (1996)
- (6) Hermandes , H.E., Um Primeiro Contato com Bases de Grobner,
28° . Colóqui Brasileiro de Matematica , IMPA , Rio de Janeiro ,
(2011).